

KlachtenCommissie Onvrijwillige Zorg (KCOZ)

Beslissing inzake de klacht van

<naam klaagster>

over

Stichting Vitalis WoonZorg Groep, <naam locatie>

DE PROCEDURE

De Klachtencommissie Onvrijwillige Zorg (hierna kortheidshalve aangeduid als de commissie) heeft kennisgenomen van de klachten van <naam klaagster> (hierna ook te noemen klaagster).

De klachten zijn op 23 april 2025 door Vitalis (verder ook te noemen de zorgaanbieder) naar de commissie gestuurd ter behandeling.

FEITEN EN OMSTANDIGHEDEN

<Naam cliënt> hierna te noemen cliënt verblijft sinds 13 februari 2025 binnen Vitalis op de <naam locatie>. Zij heeft een Wlz indicatie VV5 en bevindt zich in het eerste stadium van dementie, waarbij met name het korte termijn geheugen is aangepast. De locatie is een Wzd-geregistreerde accommodatie.

DE KLACHTEN

Voorafgaand aan de opname in het verpleeghuis, verbleef cliënt in het <naam ziekenhuis> te <naam plaats>, waar ze in december 2024 bezocht is door een medewerkster van het CIZ. Vastgesteld werd dat artikel 21 (Wzd) niet van toepassing is. Cliënt was bereid om naar een verpleeghuis te gaan en bleek hierover te kunnen beslissen.

Omstreeks 28 maart 2025 heeft de zorgaanbieder het CIZ gecontacteerd omdat cliënt “nu geen adequate bereidheid meer zou hebben en haar houding zou veranderd zijn”. Klaagster geeft aan dat tot op de dag van vandaag echter niets is veranderd aan de houding en de bereidheid.

Klacht 1

Klaagster begrijpt niet waarom het CIZ voor de tweede keer de cliënt zou moeten komen bezoeken voor een herindicatie omdat er dus niets veranderd is in haar houding/bereidheid. Bovendien is er geen sprake van een onveilige situatie voor cliënt of haar omgeving, nu zij reeds verblijft in het verpleeghuis.

De zorgaanbieder gaf aan aldus klaagster dat dit nodig was omdat de cliënt er alleen maar kon blijven verblijven via artikel 21 (Wzd). Dit was een voorwaarde voor verblijf op de afdeling waar ze verbleef. Dit was beleid, zou volgens de geldende regels zijn en dat zou nu eenmaal zo horen. Er moest dus sprake zijn van een onvrijwillige opname, ofwel gedwongen opname, aldus klaagster.

Klacht 2

De zorgaanbieder heeft besloten om bij het CIZ te vragen om artikel 21 Wzd uit te spreken over de cliënt.

De zorgaanbieder verkondigt richting het CIZ onwaarheden over de veranderende adequate bereidheid/veranderende houding, om het CIZ zodoende te bewegen om mee te adequate bereidheid/veranderende houding, om het CIZ zodoende te bewegen om mee te werken aan het afgeven van een Wet zorg en dwang indicatie, die dan dus onrechtmatig zou zijn, aldus klaagster.

In het zorgdossier van cliënt staat de volgende motivatie over aanvraag artikel 21: "Mw vertoont geen verzet tegen opname, maar gezien zij haar situatie niet geheel kan overzien (noodzaak opname uitleggen, voor- en nadelen afwegen) is vrijwillige status wat mij betreft niet meer passend'. Tevens heeft cliënt een leefcirkel (leefcirkel 1 – toegang beneden verdieping, buitendeuren blijven gesloten). Dit om mw te beschermen dat zij niet zelfstandig naar buiten kan en weg niet meer kan terugvinden, kans op onrust. Dit maakt ook dat artikel 21 passender is."

Klager vindt dat bovenstaande motivatie (leefcirkel en noodzaak opname uitleggen) niet strookt met de criteria voor toepassen/afgeven Artikel 21 Wzd.

Ook is de aanvraag artikel 21 Wzd gedaan aldus klaagster om haar te beletten om eventueel haar moeder weer naar haar eigen huis te laten gaan, mocht zij en klaagster dat ooit van plan zouden zijn.

Klacht 3

Klaagster geeft aan dat zij sinds haar moeder een Wlz-indicatie heeft (juli 2024) de eerst gewaarborgde hulp is en daarna vertegenwoordiger voor haar moeder bij het CIZ (op haar verzoek). Op 2 april 2025 bleek dat de zorgaanbieder nu haar zus als contactpersoon bij het CIZ heeft voorgedragen als contactpersoon.

BEOORDELING

De voorzitter van de KCOZ heeft de klachten beoordeeld of deze in behandeling kunnen worden genomen en is tot de volgende conclusie gekomen ten aanzien van de volgende klachten:

Klacht 1 starten van een artikel 21 procedure door het CIZ te vragen om een (her) beoordeling.

Klacht 2 onduidelijk waar de klacht over gaat. Blijkbaar is er een wijziging van het beleid van de instelling of een fout bij de opname waardoor er alsnog een reden is om een artikel 21 procedure te beginnen.

Klacht 3 gaat over aanwijzen van een andere wettelijk vertegenwoordiger.

De omschreven feiten en gebeurtenissen zijn niet terug te brengen onder een van de klachtgronden uit artikel 55 Wet Zorg en Dwang. De commissie is derhalve niet bevoegd de klachten te beoordelen. De klaagster wordt verwezen naar de klachtenregeling van de zorgaanbieder.

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen, binnen zes weken na de dag waarop de commissie deze beslissing aan partijen heeft medegedeeld (dat wil zeggen: binnen zes weken na de dag waarop partijen gemeld is dat zij deze beslissing kunnen downloaden van het netwerk van de KCOZ), een verzoekschrift indienen bij de rechter ter verkrijging van een beslissing over de klacht (zie artikel 56c Wet zorg en dwang).

Deze uitspraak is vastgesteld op 24 april 2025 door de voorzitter van de KlachtenCommissie Onvrijwillige Zorg, de heer mr. J.A. Heeren.

De uitspraak is d.d. 30 april 2025 in het netwerk KCOZ geplaatst.

mr. J.A. Heeren,
voorzitter

Dit is de geanonimiseerde versie van een uitspraak van de KCOZ. Conform artikel 56b, lid 7 Wzd maakt de KCOZ haar uitspraken openbaar 'in zodanige vorm dat deze niet tot personen herleidbaar zijn, behoudens voor zover het de zorgaanbieder betreft'. De KCOZ maakt haar uitspraken openbaar door deze op de website van de KCOZ te publiceren